

Tessék csodálkozni: működik ilyen szellemben egy kis csoport a városházán. Képviselőkből áll, s úgynevezett külső szakértőkből, mint a többi – bizottság. A többinél talán komolyabb belső bajaik el- lenére is, egy „föltöttük” gyár- tott koncepció hiányában is koncepciózusan dolgoznak. A csapat neve: *Kulturális és Közművelődési Bizottság*.

Túl vannak egy csomó gyer- mekbetegségen. Nem is olyan régen azt írtam róluk ezeken a hasábocon, hogy sorozatos kudarcaik jól mutatják, *hogyan gátolhatnak ésszerű döntéseket politikai megfontolások*. Nos, mintha ebben a bizottságban fedezték volna föl a legha- marabb, hogy a politikai érdek is érdek, nem értelmes kihagyni a számfűtésből, ha tetszik, a koncepcióból. Ebben a bi- zottságban már senki sem hörög a dühtől, ha egynémelyikük a politikai céljai szerint szól hozzá a szakmai témához; gyakran leszavazzák, kisebb- ségben marad. *Kinyilvánították a bizalmatlanságukat a saját bizottsági elnökükkel szemben*, mert alkalmatlan a posztján; mintha mi sem történt volna, úgy viselkedett az elnök pártja. S a bizottság? Viseli, hogy nem áll módjában változtatni a kínos helyzeten. Addig is a titkár, *dr. Simoncsics János* dolgozott az elnök helyett, azóta is ő dol- gozik helyette.

A ma kezdődött költségvetési vitára fölkészülték a tavalyi „tanulóév” tapasztalatait is figyelembe vették, amikor kia- lakították, megtervezték az idei „kulturális célú költségigénye- ket”; nemkülönben azokat az alapos vita után elfogadott

Pénz a kultúrára

Már-már mosolygató, ahogy éven át – s nem csak ilyentájt, költségvetési vita idején – ostorozzák egyes városatyák a maguk közül választott vezetőiket, hogy, úgymond, nincs koncepció. Rendre azt a képzetet keltve, mintha azt szeretnék, ha „valaki” megmondaná végre, mit kell itt csinálni, ki is adná a megfelelő ukázokat, aztán kész. Menne minden, mint a karikacsapás. Képviselő uraimék ennyiben hasonlítanak amaz frankhoni királyokhoz, akik semmit sem tanultak, mindent felejtettek. Nem is olyan régen volt, hogy alacsony- száltak itt a koncepciók, s jaj volt annak, akit elértek; fenekestül forgatták föl az élet rendjét, fittvet hányva a valóság tényeire-törvényeire, minden szerves, természetes változásra. Változtattak bizony a koncepciók, ha kellett, ha nem; beavatoztak, művi úton, hatalmi tébolyultak és kisstílű akarnokok szeszélye szerint. Nem mondom én, dehogys mondom, hogy ésszerű tervezés nélkül lehet eredményesen dolgozni, ellenkezésképp; csak azt, hogy a városlakók valószínűleg nem azért választották képviselőiket, hogy azok egyfolytában egy mindent tudó, tévedhetetlen egyént keresgéljenek – koncepciógyártás céljából; hanem azért, hogy képviseljék őket az érdekharcban. Lobbyzzanak. S ez bizony nem meg másként, csak úgy, ha a képviselők ismerik a különféle érdekeket, választanak, s kemény ütközéseket vállalnak, míg kiderül, melyik az érvényes érdek.

elveket, amelyeket irányítuként használnak, amikor eldöntik, hogy milyen kulturális tevé- kenységeket támogatnak – pénzzel és egyéb módon. (Természetesen nem az önkormányzati intézmények költségvetéséről van szó, hanem az ezen felüli, kulturális célokra fordítható pénzekről.) A város kulturális arculatának alakítását nem vindikálja magának a bizottság, mert úgy tartja, a *bizottság, a művelődésben, a művészetben az egyéni kez- deményezéseknek, az önszer- veződéseknek kell tág teret kapni*. Mindazonáltal az érte- keket kívánják támogatni. Az értékek kiválasztásában pedig a

városi kulturális hagyományok, s a progresszív újdonságok a meghatározók. Szeged egye- temi város, irodalmi, zenei, színházi, képzőművészeti köz- pont, népzenei és néptánc-bázis, ám e tradicionális értékek mellett támogatni kívánják például az alternatív színházi mozgalmat, a dzsessz-életet, az új irodalmi kezdeményezéseket. Az önkormányzatnak az érték- központú mecénási magatartás mellett nem anyagi jellegű támogatásra is módja van – gondoljunk csak a Belváros kulturális ellátásának és ar- culatának védelmére a pri- vatizáció során...

Egy szó, mint száz: a

bizottság részletesen ki- munkálta, mi mindenre kellene – az önkormányzati intéz- mények költségvetési pénzei mellett – összesen 27 millió 100 ezer forint az idén. A tervezet egyik újdonsága a *Sze- gedi Kulturális Alap* (10 millió), amelyből esetenként, pályázat útján, elszámolási kötelezettséggel támogatást kaphatnának a nem önkor- mányzati kulturális csoportok, társaságok, rendezvények, fesztiválok, magánszemélyek; lehetne segíteni kiadványok, várostörténeti jelentőségű munkák megjelentetését, csat- lakozni alapítványokhoz.

A költségvetési intézmények pénzein felüli, 27 milliós igény a tavaly „befutott”, ám ki nem elégíthetett igények, valamint a preferált értékek figye- lembevételével „állt össze”. Vagyis nem a légből kapott. A Szegedhez hasonlítható nagy- városokban, Pécsen és Deb- recenben *két-három szá- zalékkal nagyobb arányban rész- el a művelődés és a mű- vészet* a költségvetésből, mint itt. A választások idején nem volt párt, amelyik a versengés hevében ne használta volna az ér- vet: *Szeged jövőjét szelle- mi-művészeti-kulturális érté- keinek fejlesztése jelenti*.

A kulturális bizottságtól, mint főttebb szó volt róla, nem idegen a lobbyzás, azért sem, mert tagjai biztosak benne, hogy valamennyi városlakó távlatos érdekeiért szállnak ringbe.

S.E.

Egy hölgy másfél éves kalandja

Békeszolgálat a Fehér Házból

Amerikában 1961-ben azzal a céllal hozták létre a Peace Corps nevű szervezetet, a Békeszolgálatot, hogy az önkéntesekből álló csoportok a harmadik világ országaiban különböző területeken, de főleg az angol nyelv tanításával segítséget nyújtsanak a felzárkózáshoz. A békeszolgálatosokat eredetileg csak a harmadik világ országaiba irányították, de Bush elnök 1989-es magyarországi látogatásakor a honi vezetők arra kérték, hogy országunkba is küldjenek békeszolgálatosokat, esetleg lesz mit tanulni tőlük. A harmadik világ 70 országán kívül ma már Lengyelország, Csehszlovákia és Bulgária is a szervezethez tartozik. A Békeszolgálat első, 61 fős csoportja 1990 júniusában érkezett Magyarországra, két évi szolgálatra. Az első csoportba tartozik Karen L. Fisher is, aki Szegeden angolt tanít. Őt kérdeztük tapasztalatairól, a béke szolgálatáról.

– *Hogyan kerültél a B- keszolgálathoz, és onnan miért pont Magyarországra?*

– Az Ohio állambeli Akron város egyetemén tanítottam irodalmat, stilsztikát, üzleti levelezést. Meguntam. A B- keszolgálathoz igazából a kalandvágy vitt, meg az is érdekelt, vajon milyen lehet két különböző kultúra találkozása. Az eredeti útírányom Szenegál lett volna. Indulás előtt egy hónappal derült ki, hogy Magyarországra jövök. Az első kelet-európai csoportot Bush elnök indította útnak a Fehér Házból.

– *Bárki beléphet a B- keszolgálathoz?*

– A jelentkezés után egy évig kellett várnom a kiküldetésre. Ezalatt egészségügyi vizs- gálatokon, meghallgatásokon vettünk részt, ezenfelül fő- iskolai diploma és fedhetetlen előélet szerepelt még a fel- tételek között. Utána már csak az úticél volt kérdéses.

– *Mit tudtál Magyar- országról az indulás előtt, illetve érték-e meglepetések?*

– Igazából nem tudtam semmit – bár hallottam ’56-ról, a szocializmusról – ezért aztán elvárásaim sem voltak. Így egészen könnyen beillesz- kedtem. Kaptunk ugyan egy brosrúrát a szokásos feldol- gozásban: történelem, kultúra, de hát ebből nem sok derül ki az itteni, pillanatnyi életről. Mindenestre meglepett az a fokú modernség, amivel itt találkoztam, erre nem számí- tottam.

– *Hogyan láttatok hozzá a „misszióhoz”?*

– Az első két és fél hónapban Pécsen kaptunk általános ki- képzést. Magyar családoknál laktunk, minimális szokincsre tettünk szert, előadásokra jár- tunk, ahol főként azt tanították, hogyan kell tanítani egy má- sodik idegen nyelvet. Utána az ország különböző pontjaira küldtek szét bennünket, így kerültem Szegedre, ahol most négyen vagyunk a Béke- szolgálatból.

– *Hogyan tartja a ka- pszolatot a 61 amerikai, illetve az otthoni központ felé hogyan tudósítotok a munkátokról?*

– A 61-ből családi és egész- ségügyi okok miatt már csak 51-en vagyunk. Minden hó- napban egyszer tartunk kon- ferenciát Budapesten, hetente kapunk egy paksamétát, amiben a többiekről tájékoztatnak, ezenfelül folyóiratok is ér- keznek. Az otthon felé fo- lyamatosan, negyedévenként küldünk beszámolókat.

– *Hol és kiket tanítasz?*

– Az orvosi egyetemről és a biológiai központból van egy- egy csoportom. Velük főként környezetvédelemmel kapcsol- atos szövegekkel dolgozok, ezenkívül néhány „zöld klubban” is tanítok. Össze- kötjük az angol nyelv tanulást a környezetvédelemmel is, lévén a Békeszolgálat teljesen po- litikamentes. Magánórákat viszont nem adhatok.

– *Amerikában milyen tendenciák mutatkoznak a dohányzással, az alkoholfogyasz- tassal kapcsolatban?*

– A dohányzást nagyon megszigorították. Nyilvános helyeken nem lehet dohán- yozni, az utcán is kinézik az embert. 21 éves kor alatt pedig nem szolgálnak ki alkoholt.

– *Ha lejár a küldetésed, mihez kezdesz?*

– Azt hiszem, a legnagyobb sokk lesz visszatérni, meg- szoktam ezt az életet, jól érzem itt magam a barátaim között. Már másfél éve nem voltam otthon, nem láttam a lányom gyermekét, a rockzenész fiamat, sokminden megváltozott az elutazásom óta. Nem tudom, hogyan fogok beilleszkedni. Például az iraki háborút értetlenül és könnyek között figyeltük. A munkanélküliek száma is jócskán növekedett Amerikában, lehet, hogy állást sem találok. Viszont ha taníthatok, akkor nem az egye- temen, hanem csakis közép- iskolában, itt szerettem meg ezt a korosztályt. De az is lehet, hogy egy év pihenő után vissza- térek a Békeszolgálatlaltal Ma- gyarországra, ugyanis itt még hat évig teljesítünk szolgálatot.

PODMANICZKY SZILÁRD

Pályázat gyerekeknek

„Hágába készülünk!”

Bizonyára sokan emlékeznek az UNICEF tavalyi Danny Kaye gálaestjére, amelyet Hágából közvetített a televízió. Akkor első ízben voltak magyar szereplői a műsornak. *Augusztusban ismét Hágába készülhet néhány magyar gyerek*, az UNICEF következő gála- műsorára.

Ebből az alkalomból a TV2 és az UNICEF Magyar Nemzeti Bizottsága *versenyt hirdet ének, hangszeres zene, tánc kategóriákban*.

A produkciók lehetőleg tükrözzék kulturális és művészeti hagyományainkat, de legyenek érthetőek külföldi közönség számára is, azaz ne legyenek szöveghez kötődők.

Egy-egy műsorszám időtar- tama ne haladja meg a két és fél percet. A szervezők a ver- senyben csak a gyerekek köz- reműködésére számítnak, mert a nemzetközi kírás szerint playback és felnőtt kísérő

közreműködése nem megen- gedett.

A versenyre azon szolísták és maximum 4 fős csoportok jelentkezését várják, akik 1975. augusztus 15. után születtek, amatőrök és szeretnének Hágába utazni.

A jelentkezéseket a követ- kező címre kell eljuttatni:

„Hágába készülünk”
UNICEF
1027 Budapest, Varsányi Irén u. 26–34.

A levelezőlapon szerepeljen a jelentkező címe, kora és az, hogy milyen produkciót kíván bemutatni.

A *jelentkezési határidő: 1992. március 2.*

A területi válogatók idő- pontjáról és helyéről mindenki értesítést kap.

Az elődöntőket és a döntőt a TV2 közvetíti. A verseny győz- tesei közül négyen Hágába utazhatnak.

Az Universitas-bérlet nyitánya

Nyitóesemény lesz pénteken a szegedi hagversenyren- dezvények sorában. A *Szegedi Szimfonikus Zenekar* koncertje egy tervezett hangversenysorozathoz jelent nyitányt, amelynek célja, hogy megismertesse a felsőoktatási intézmények hallgatóival a zeneirodalom örök szépségű alkotásait. Az Universitas hangversenybérlet a jövő tanévtől indul.

A pénteki bevezető Universitas hangverseny *Beethoven Egmont-nyitányát, Csajkovszkij D-dúr hegedűversenyét és Dvorak IX. Új világ szimfóniáját* tűzte műsorára. A Szegedi Szimfonikus Zenekar mellett két kiváló zeneművésszel találkozhat a közönség. A koncert karmestere, Acél Ervin Kolozsvárott és Bukarestben végezte a Zeneakadémia karmesteri szakát, majd a hollandiai Hilversunban mesterkurzuson vett részt. Fellépett Európa számos országában, Japánban, Észak- és Dél-Amerikában. Huszonnyolc éven át vezette a Nagyvárad Szimfonikus Zenekart, közben két évig az Isztambuli Állami Operának volt zeneigazgatója. Művészeti vezetői munkája mellett jelenleg docensként oktat a római Respighi Zeneakadémia karmesterképző szakán. Karmesteri művészetét több mint 40 hanglezemző öröközte meg.

A hangverseny szolístájaként *Kosztándi István* hegedűművész, a Szegedi Szimfonikus Zenekar koncertmestere lép fel. Kosztándi István Kolozsvárott végzett a Gh. Dima Zeneakadémián, majd öt évig a nagyvárad szimfonikusoknál tevékenykedett. A szegedi zenekarban 1991 óta hegedül.

A koncert díjmentes. Helyszíne a JATE aulája. A kezdési időpont: február 28., 19 óra.

A tettes: az intendatúra

A tévé-krimi vége

Szombaton este bejelentették: a nézők most látják utoljára a képernyőn a Krimiben tudós műsorát. Mivel a produkciót sokan meg- kedvelték, még többen nézték, telefonon megkérdeztük *Pomezansky György* szer- kesztő-műsorvezetőt a döntés hátteréről.

– A sorozat befejezésére vonatkozó döntést az intendatúra hozta meg – mondotta kérdésünkre a szerkesztő.

– *Miért? Hiszen a nézettségre nem igen lehetett panasz.*

– Valóban nem, mert akadt adás, amit jó három és fél millióan néztek, s akkor is jó két és fél milliós nézettségéről vallottak az adatok, amikor a másik esztendőn éppen Piedone vagy Terence Hill film ment.

– *Kár, mert érdekes kísérlete volt a televízióknak.*

– Bizonyos szempontból valóban kísérlet volt. Külföldön az ilyen bonyolultabb játékokat úgy indítják útra, hogy először élesben 2-3 próbaműsort csinálnak. Méghozzá úgy, hogy a közönségtől kezdve minden hasonlít a valódi helyzethez, csak éppen nem megy adásba a dolog. Így tanulhat a stáb és a szerzők is.

Nálunk erre se pénz, se türelem nincs. Ez meg is látszott az első három adáson. Aztán sokat javult a műsor, de az induló koncepcióhoz – mármint hogy a versenyzők „valódi” forró nyomos helyzettel találják szembe magukat – igazán nem tudott fölőlni, mert ehhez nem volt elegendő technika.

– *Sokaknak mégis nagyon tetszett.*

– Szerintünk is egészen jó lett már az utolsó, a hatodik adás. Az viszont más lapra tartozik, hogy az egyszerűbb vetélkedők tetszési indexe általában magasabb. Talán azért is, mert rengeteg nézőnek szerez sikerélményt, hogy okosabb a versenyzőnél. Egy ilyen, bonyolultabb szellemi tevékenységet föltételező játéknál ez már nem biztos, hogy jellemző.

– *Nem volt túl drága a műsor? Hiszen egészen rendes krimiket csináltak.*

– Hát olcsó éppen biztosan nem volt, bár a díjakat kaptuk.

– *Lesz folytatás?*

– Egyelőre nem valószínű.

SZÁVAY

Február 27-én és 28-án
(csütörtökön és pénteken)

8–17 óráig

**HOLLAND
BÁLÁSRUHA-
VÁSÁR**

lesz az Olajosklubban
(a Centrum mellett).

KOZMETIKAI KIÁRUSÍTÁS!

BRUT DEZODOR	290 Ft	229 Ft
Eredeti FA dezodor	165 Ft	139 Ft
EXOTIC dezodor	60 Ft	35 Ft
BARBON dezodor	60 Ft	35 Ft
LIMARA dezodor	220 Ft	198 Ft
100 db-os PAPÍRZSEPI	61 Ft	53 Ft
WILKINSON penge	70 Ft	39,90 Ft
5 db-os	160 Ft	110 Ft
Egyes USA-cigaretták	219 Ft	
VIDAL sassoon balzsamsampon	219 Ft	
Beauty hajvégápoló	298 Ft	
KÁRÁSZ U. 15. (volt édességbolt)		

IRODÁNAK,
ORVOSI RENDELŐNEK,
120 nm-es,
BELVÁROSI HELYSÉG

bérbe adó.

ÉRD.: 6253-854-ES
TELEFONON.

Alsóvároson állomáshoz
közel 200 n-öl
közmvésített telek,
bekerítve,
bérbe adó.

„Március 7669” jeligére
a Sajtóházba.

Intenzív baby-sitter tanfolyamot indítunk.

Díja: 5960 Ft.
Külföldre a kiközvetítés
díjtalan. Érdeklődés,
jelentkezés a 21–021-es
telefonon, du. 15 órától.

Bizsutéria

**NÉMET, OLASZ,
FRANCIA**

Bizsu-
különlegességek.
**Rendkívül kedvező
árainkból további**

20%

**kedvezményt adunk,
február 29-éig.**

Szeged, Jókai utca,
Nagyáruház (passzázssor) •